

דברי הכפר

כיתת ירקון -

סוף טוב גיורא פישר

שלום סלח
אחתי כיתה א'

שני קפלן

עדן שרעבי

ניצן ברגר

עדן גודמן

אמה קולינס

הילה ויסבקר

שוני טיקוצ'ינסקי

סוף הקיץ עכשיו
ואנחנו נדבר
רק על דברים טובים.
ל'א נדבר על הסוף
ל'א נהרהר
באדמה השבורה
נסב עינינו
מפרי התאנה
שזבוב הים התיכון עקץ
ושנפל
מתבוסס במתיקותו.
נתרכז באור המסך
כצופים בסרט קולנוע
ונדבר
רק על דברים טובים.

גיליון מס. 2268 כ'ו באב תשע"א * 26 באוגוסט 2011

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

2/9	יוסי ליפא שמעון פינקוס אנדרו איסטון דינה ממרן (נכדה - נמנוב) שקד ממרן (נכדה - נמנוב) נריה כהנא (נכד ר. כהן) אליוט סינה (נכד) אתי בו-אברהם (נין דבי ושמואל חצור)	29/8	קרן ג'קסון רנה כרם
3/9	דורית צחור אמיר גולן (נכד) עדן נמנוב (נכד נמנוב, שרק)	30/8	דורי בן-חנוך שחר עדר (נכדה) דורון מרום
		31/8	עין-יה ניר אביב גולן (נכד)
		1/9	שגיב שטיינר ראובן מנדזיגורסקי (נכד) רום שלמה עדן (נכד ריצ'ל פלינק-ג'קסון)

מזל-טוב!

ימי נישואין

2/9	קרן ומיכאל ארנברג עמנואלה ויריב פרימוסט
3/9	מרי וגדעון נוה מרגלית וערן שחר אילת ואשרי עזרן

נזכור			
כט	באב תשמ"ד	27.8.84	סטיב בן-יוסף
א	באלול תשמ"ח	14.8.88	ברני דוב מרכס

פירודי אלול וקול שופר אני לדודי ודודי לי

ביום שני הבא עלינו לטובה זהו ראש חודש אלול חודש הרחמים והסליחות. חודש של מעשים טובים, חודש שבו יש הזדמנות לבדיקה של ספרי תורה ומזוזות בבית וכל אדם יפשפש במעשיו, יתקן את דרכיו ויחפש איך לעשות טוב לזולת.

מראש חודש אלול ועד יום כיפור זו תקופת אמירת הסליחות והמהדרין מקפידים להשכים באשמורת הבוקר ולצאת לבית כנסת. ומי שבית הכנסת בקרבתו, יוכל להתענג בשמיעת קול השופר שמעלה את התפילה השמימה. רק שנעבור את תקופת החגים בשלום ובבטחון.

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שאשר רובינוב התגייס לצה"ל. נאחל לו היקלטות מהירה בהווי הצהלי וימים בטחוניים שקטים.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שלא רק חיילים יפים ונאים אנחנו שולחים לצבא, אלא גם חיילות יפות ונאות ואחת כזאת משלנו, שתתגבר את החן הצהלי היא קימי (קים) קפלן, גם לך נאחל שירות קל ונעים ובטוחים שתעשי לנו שם טוב.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שמי שכבר נמצאים בצבא ועולים בסולם הדרגות ומביאים כבוד לנו, למשפחתם ובעיקר לאגו הפרטי שלהם, הם: גליל רוזנקרנץ, עידו גרשמן ויואב (הדסה) האריס, שעוברים בימים אלו קורס קצינים. גליל קצת יותר ותיק ובשלב של השלמה, עידו ויואב חדשים ובאותה פלוגה. באופן אישי אני מלא גאווה כאילו היו הם בניי ומאחל לכולם לסיים בהצלחה את הקורס ואשמח לראות אותם במדים עם דרגות קצונה. בהצלחה.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שאמנם עדיין הם לא בצבא אבל הנערים המדריכים, זכו גם הם ל"אש לילה" מפתיע ומקורי, כהוקרת תודה על הפעילות במחנן, ארגנו אותה הורים בעלי יוזמה: יוחאי וולפין, רפי פרנק, אודי אגם, שרון כרמי, בהמשך זכו גם לארוחת לילה "על האש" בניצוחם של יובל ג'קסון ועמק יצחקי, תוך כדי כתיבה אני מזיל ריר ואומר לעצמי: איך לא ידעתי.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שחלק מהבנים בוגרי הצבא יוצאים לכנרת לרפסודיה לבוגרים של בני הקיבוצים ואת רשמיהם תקראו בשבוע הבא. צאו, תהנו, תשמרו על עצמכם וחיזרו בשלום!**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שגם המועצה ארגנה פעילות מקיפה בכנרת לילדי המועצה מכיתה ז' עד י"ב, עם פעילות ימית ומסיבת חוף ולינה בחוף, כייף להם. לו יכולתי לחזור בזמן לגיל הזה.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שעדיין אנחנו תחת הרושם הטוב מהעלייה לתורה של שנת בר המצווה הקודמת והנה אנחנו כבר בפתחה של שנה חדשה והנערים שעולים לכיתה ז' בעמק החולה, הם אלה שינעימו לנו השנה בעזרת השם, ויבואו על הברכה וההצלחה בשנת הלימודים: מורן קולינס, אלי רובינוב, עידית גלוק, מיכאלה טנא ליהי רוזנקרנץ ואתי כהן-נאה. שנסו מותניים לשנה מלאת פעילות.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שהדר בסו, סיימה בכבוד גדול ובהצלחה את שנת השרות הלאומי בגן הילדים בחצור ועשתה השלמה של שבועיים בגן שקד. בהמשך היא יצאה לנופשון בטבריה עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים. נאחל להדר כל הכבוד על הנחישות שלך ומאחלים לך להשתלב בחיים האזרחיים במסגרת מיוחדת.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שאזרחים קטנים בצעדיהם הראשונים לאזרחות טובה עולים לכתה א', שבחרו לקרוא לה כיתת "ירקון" והעולים הם: שני קפלן, עדן שרעבי, ניצן ברגר, שוני טיקוצ'ינסקי, עדן גודמן, אמה קולינס והילה ויסבקר. ילדים זה שמחה, ילדים זה ברכה וכמה טוב שהם משלנו.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שמרב ואנדי והילדים ארזו מזוודות וחזרו לאנגליה, לאחר ביקור משפחתי מהנה אצל סבא וסבתא וחברים. ככה זה, כשטוב, הזמן עובר מהר וכבר מחכים לביקור הבא.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שארז מירב חזר מאיטליה לשם נסע להיפגש עם אליסון והבן אַיִיזָאָה, אותו הביא לכאן לביקר גם את סבתא יעל מירב, ואת משפחת פרנק, בטוחים שהיה לכולכם כיף.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שגם דיאן ניימרק זכתה לביקור הנכדים. ילדיהם של יגאל ולורה, שליו, הדסה ובעלה שכבר הספיקו לחזור הביתה. ודיאן תמתין לביקור הבא. ככה זה כשמפוזרים בעולם.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שגם סבתא רבתא שוש אפשטיין זכתה לביקור אצל הנכדים בחו"ל ונהנתה שם כל כך, שקשה היה להיפרד וחזרה משם עם הנכדה קלייר ובעלה ג'ונתן ועם הכלה גרייס, אמא של קלייר.... וכבר אמרנו מה שטוב נגמר מהר. אז אפשר להמשיך בארץ ואנחנו שמחים שאתם כאן איתנו.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שתקיעת השופר הוא גם סימן לבקשה וזכור. ומי שהולכים להזכיר לעולם כמדי שנה, שעם ישראל חי ויוצאים לסיור מחנות בפולין, הם: גולן רוזנקרנץ (בלי עין הרע עוד אחד מהמשפחה...), גילי שפרונג, גילי כרמי, הדס וייסבקר, עמית דדוש, מיה טנא ולפיד בר-דוד ייצגו את העם היהודי בכבוד ובגאווה. סעו לשלום וחיזרו בשלום.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שפרלמנט הגליל יערוך מפגש במוצ"ש ביקב מייסטר. פרטים אצל אורי גנני בהרחבה.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שחדשות משמחות מההרחבה, תושבים חדשים מצטרפים, שחר ואלון מזרחי (יופי אני לא לבד...) ושלושת ילדיהם. עד שבביתם תסתיים הבנייה, הם גרים בשכירות בבית של תושב אחר, שטרם נכנס לביתו. נאחל להם קליטה טובה ומהירה וכן ירבו עוד תושבים ונוכל לדבר עליהם בהרחבה.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שבאירוח הכפרי מדווחים ברוך השם, על עומס באורחים ועל מנת להקל על העומס בחדר האוכל שם, הם עברו לאכול את ארוחות הבוקר בינתיים בחדר האוכל של המכינה, בניצוחה ומטעמיה של שמחה, שכבר למדנו להכיר שמהידיים שלה יוצא אוכל טוב!**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם ש: בת אל רוזנקרנץ תתחיל לאכול ארוחות בוקר בעכו, לשם היא יוצאת לשנת שירות במכינה הקדם צבאית. ואני אומר לך, שבשוק של עכו יש אחלה אוכל. שיהיה לך מעניין ובהצלחה.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שנפתחה תערוכת "מרקמים" באילת השחר, תערוכה בנושא אמנות רב-תחומית, בה מציגים את אומנותם שוני וולך ושרה מרקוסון.**

**** לקול תרועת השופר אספר לכם שמהפרטים שהגיעו אלי, ששעות ללא טלפונים בשבוע שעבר, לא היו לשם שינוי גניבה וחיתוך הקווים, כי אם מישהו "מבזק" הוריד את השלטר ושכח להודיע על עבודת תיקונים בקו.**

זהו, התחלנו בבקשה שכל אחד ואחד יתקן את דרכיו וסיימנו בתיקון קווי בזק. שרק תהיה תקשורת לצרכים שמחים. הבטחתי בשבוע שעבר שאכתוב השבוע דברים בנימה מפויסת ונעימה ומקווה שהצלחתי בזה. ונאמר מה שהיה היה, העיקר להתחיל להתחלה ושיעבור הכל ממול. שבת-שלום, שבת שקטה לכל עם ישראל באשר הם, בדרום, בצפון ובמאהלים וקול התותחים יידמו.

כניסת השבת: 18:43

יציאת השבת: 19:50

פרשת השבוע: "ראה"

שבת ~ שלום וחודש טוב.

ש ב י

תודה

לכל אותם נערים ונערות נפלאים
שעמלו במשך שבועיים להקים מחנון מתוקתק מהנה ומופלא
אנו ההורים, רוצים להגיד תודה.
הוכחתם אחריות ובגרות וליבנו מלא בהתרגשות.
המשיכו כך את המסורת
ושוב תודה עצומה.
גבי ורענן, בשם ההורים.

שלום רב חברי תושבי ובני קיבוץ יקרים,

החלטתי לפנות אליכם, רוצה לומר אל אותה יישות חסרת פנים שמכונה בפינו "הקיבוץ", במספר תהיות שמטרידות אותי בזמן האחרון.
ראשית אתריע, יכול להיות שחלק מדבריי נובעים מחוסר ידע, חוסר הבנה או בקיאות במתרחש בקיבוץ. מצטער, אני משתדל להתעדכן בחופשות הקצרות מהצבא, ולא תמיד עומד בקצב.
אני וחבריי גרים בשנתיים+ האחרונות בחדרי הנעורים. בשנתיים האלה אנחנו שומעים שוב ושוב שחדרים אלה עתידיים להיהרס ובמקומם ייבנו בתי מגורים. באופן טבעי אנו מעלים שאלה, מה יהא בגורל בני המשק, איפה הם עתידיים לגור?
התשובה שאנחנו מקבלים תמיד מלווה באמירה המרגיעה: "זה יקרה רק אחרי השיוך דירות". כאילו השיוך הוא אגדה רחוקה. אחר כך מגיעה התשובה, שככל הנראה, החדרים שכיום משמשים את האירוח הכפרי יתפנו לשימוש בני המשק.
מבטיחים לנו שלא יהרסו אף מבנה, מבלי שתהיה אלטרנטיבה. בינתיים האירוח הכפרי פועל במרץ (ואני מברך על כך), ואלטרנטיבה לבני המשק אין. אני באמת רוצה להבין מהי עמדת הקיבוץ בנושא. אין ספק שבהסתכלות כלכלית כספית הפתרון הטוב ביותר הוא שאותם חיילים וסטודנטים יישארו לגור בבית הוריהם, כמו כל נערי ישראל במושבים ובערים. אם לשם מכוונת ההנהלה, ואני מאוד מקווה שלא כך הדבר, **תקום ותצהיר על כוונותיה בגלוי**. לדעתי זו תהיה טעות גדולה. מבחינתי

המעבר לחדר הוא החלק האחרון במערכת החינוך הבלתי פורמאלית בקיבוץ. המעבר לחיים עצמאיים (פחות או יותר) והאחריות שמגיעה כחלק ממנו. אני לא מתכוון לפתוח פה את כל השיקולים בעד ונגד המעבר לחדר, אבל **אם כמו שאמרתי, כוונת הקיבוץ היא לבטל את המעבר לחדרי נעורים, אז דיון שכזה חייב להתנהל בגלוי בתוך הקהילה.** נכון לעכשיו אשמח מאוד לקבל תשובה כנה וגלויה מצד ההנהלה.

עניין נוסף שמעסיק אותי, הוא בני המשק שחוזרים לקיבוץ. חלקם מטיול של אחרי צבא, חלקם מתקופת עבודה בחו"ל, וכדומה. אותם בני חוזרים לקיבוץ ורוצים לשכור חדר ולגור בקיבוץ. במקום נכונות הקיבוץ לקלוט אותם חזרה, הם נתקלים במחסור בחדרים. המצב שנוצר הוא שבן משק שמשחרר מהצבא ונוסע מסיבות כאלה ואחרות, חוזר לקיבוץ ואין לו איפה לגור.

ממה שאני מבין, האמירה שלנו כקיבוץ הוא שאנחנו מעוניינים לקלוט בני משק חזרה לקיבוץ. קיימת גם וועדה שכל תכליתה לקדם גידול דמוגרפי בכפר הנשיא. כנראה שכשאנחנו אומרים את זה, אנחנו מדמיינים בן משק שבא להשתקע ולבנות את חייו בקיבוץ כחבר עצמאי כלכלית, ורצוי גם עם משפחה. ואכן יש לנו שכונת הרחבה לתפארת, ואפילו ייבנו בתים בתוך הקיבוץ לטובת הקליטה (צנצנת מרמיט למי שמנחש היכן).

החכמה היא לדעת לקלוט גם את בני המשק הצעירים. אותם בני משק שבשנות העשרים לחייהם, עדיין לא יודעים לאן הם הולכים באופן מוחלט. וממה שאני רואה, לא נעשה דבר לטובתם. **התחושה שלי היא**

שההתייחסות לבני המשק היא כנטל ולא כעתיד הקיבוץ. גידול דמוגרפי לא יכול להתרחש רק במסגרת קליטת משפחות וחברים בעצמאות כלכלית. אנחנו צריכים להיות פתוחים לקיומן של מספר סוגי אוכלוסיה בקיבוץ. משפחות צעירות, משפחות קצת פחות צעירות, וותיקים, ילדים ונוער, וכן- גם אוכלוסיית ביניים צעירה בגילאי 20-30 שמבוססת ברובה הגדול על בני משק. זה לא דבר רע! זה הופך את הקיבוץ למקום מגוון ומעניין לחיות בו. זה הופך אותנו לחברה יותר טובה ובריאה. **אני מרגיש** כאילו מתייחסים אלינו בני המשק כפרזיטים שבאים להסתלבט בקיבוץ ולמרוח את הזמן. זה מזלזל, וזה לא צודק.

המציאות היא לא מורכבת. ישנה אוכלוסייה משמעותית של בני משק צעירים, שמבקשים לשכור דירת חדר צנועה בקיבוץ, לפרק זמן לא ידוע. בנוסף ישנה אוכלוסייה של חיילים וסטודנטים שלשמחתי הקיבוץ רואה לנכון (בצדק רב לדעתי) לתת להם חדר ללא תשלום.

את כל אלה ניתן לשים תחת אותה כותרת של "בני משק צעירים". לפני כמה שנים הציבו בני המשק הצעירים של אותה תקופה משוואה פשוטה **אין חדרים=אין צעירים.** אם אנחנו רוצים את אותם בני משק צעירים כחלק מהקהילה שלנו, חלק שחי ויוצר ומוסיף צבע וחיים לקיבוץ, אנחנו

חייבים להציע אפשרות דיור עבורם. מי שחושב שבן משק בגיל 21-30 שכבר עזב את בית הוריו, יחזור לגור איתם רק משום שהוא רוצה לגור בקיבוץ, טועה.

הפתרון המתבקש הוא הקמתה של שכונת צעירים, דירות חדר קטנות (קבועות/יבילים/שלל פתרונות יצירתיים) שכל מטרתן לספק דיור זמני לבני משק. אפשר לבנות, דבר הכרוך בהשקעה כספית מן הסתם, ואפשר להמיר שכונה קיימת לטובת העניין. מה שבטוח צריך לעשות משהו.

לסיום אוסיף ואומר שאני לא מתיימר לייצג אף אחד, אני כותב בשם עצמי על המציאות כמו שאני רואה אותה, ואשמח מאוד לקבל התייחסות ותגובות, תומכות, שוללות, מתנגחות, וככל העולה על רוחו של הכותב. אני לא בא בטענות לבעלי תפקידים כאלה או אחרים, ואני משוכנע שכל אחד עושה את מה שהוא רואה כנכון ובריא לעתיד הקיבוץ. אני באמת ובתמים מאמין שרק דרך דיון פתוח וגלוי (שהוא הפריבילגיה שלנו כקהילה קטנה) אפשר להתקדם. בנוסף, כשאני אומר שאני מרגיש, זו כל כוונתי והדבר משקף תחושה אישית שלי.

תודה,
יואב האריס.

על אמבולנסים ולידות בית

"נו כבר, מתי תלדי?" שאלה אותי דורית כשעברנו ליד הברכה בדרכנו אל דוד דיבון לקחת את האופניים המתוקנות של טל. שאלה מוזרה, נכון? כנראה שלא, לפי מספר האנשים ששאלו אותי את זה בשבועות האחרונים, שכולל פחות או יותר את כל מי שפגשתי. כנראה שזו השאלה הכי הגיונית לשאול אישה עם בטן ענקית שהולכת כמו ברווז צולע.

במשך השבועות האלה ניסיתי למצוא תשובה טובה, שלא תהיה צינית מצד אחד, ומצד שני לא תשקף את רמת התסכול שהגעתי אליה, בעיקר אחרי שעבר התאריך המיועד. יומיים לפני שבת, מצאתי סוף סוף את הפיתרון – האדם הבא ששואל אותי את זה, אני עונה לו – "מחר". הרי אף אחד לא יתפוס אותי במילה, נכון?

כמובן שמרגע שמצאתי את התשובה, שבעיקר שיעשעה אותי באופן אישי, אף אחד לא שאל אותי יותר. עד שפגשנו את דורית. "מחר", אמרתי לה.

"אה, מחר זה התאריך?" הופתעה דורית מהתשובה הבוטחת "לא", אמרתי לה, "אבל – מחר."

ולא ידעתי שאכן, עם שחר מחר, אשמע את בכיו הראשון של התינוק ששוכב עכשיו לידי* בקופסת פלסטיק מול הנוף המדהים של הכנרת, בקומה העליונה של ביה"ח זיו.

שאלה נוספת שנשאלתי על ידי – שוב, פחות או יותר כולם, וזה במהלך כל ההריון – היא, "איפה תלדי?". עכשיו מותר לומר שהתשובה על כך היתה לי אפילו קשה יותר. לא רציתי לספר לכולם שאנחנו מתכננים לידת בית. ידעתי שזה מעורר חששות, דאגות, נתפס כלא אחראי. כמסוכן. לא רציתי להיכנס לויכוחים, שלא נראו לי שיועילו לאף אחד. ידעתי שעבורי זהו הדבר הנכון ביותר. סיפרנו על התכנון הזה לבודדים. אפילו המשפחות לא ידעו על כך. אחת הסיבות שלא סיפרנו, היא כי לא ראינו לנכון להתווכח על דבר שלא בטוח יקרה. לידות בית מתוכננות, מבוצעות רק בתנאי הריון מושלמים – לא בשבועות מוקדמים או מאוחרים מדי, לא במשקל עובר נמוך או גבוה מדי, כאשר האם והעובר שניהם בריאים לחלוטין, ללא בעיות סוכר, לחץ דם, וכיוב'. כך שלמרות התכנון, לא ידענו אם אכן נגיע לכך או לא.

התכנון גם לאפשרות שנגיע לבית חולים, ועשינו סיוורים גם בצפת וגם בפוריה.

אבל עם כל הספקולציות לגבי הלידה. לא חשבתי שאגיע לשם באמבולנס. לפני שנגיע לחלק העסיסי בו מכב האמבולנס, אני רוצה לדבר עוד קצת על לידות בית. אני יכולה לדבר הרבה על הסיבות האישיות שלי לבחירה הזו, אבל מקוצר המקום והזמן אתמקד בנושא הבטיחות השנוי במחלוקת. בניגוד למיתוס ולדעה הרווחת, לידת בית מתוכננת, המתבצעת בתנאים הנכונים, אינה מסוכנת יותר לאם ולתינוק, ואפילו בטוחה יותר, מבחינת התוצאות. האמירה הזו באה מתוך מחקרים מקיפים שנערכו בארצות בהן לידות בית מתבצעות בתדירות גבוהה בהרבה מאשר בישראל (בריטניה, הולנד, אוסטרליה), וגם מבדיקה של כל לידות הבית שנערכו בישראל ב-2015 השנים האחרונות. את המידע הזה מצא טל באינטרנט, לאחר שהחל לחקור את הנושא. ממתנגד, הוא הפך לתומך

נלהב. לפי מחקרים אלו, בחמש עשרה השנים האחרונות, בהן מתבצעות לידות בית בישראל (מספר מאות בשנה), לא נרשם מקרה מוות אחד של האם או התינוק. לעומת זאת, התוצאות אחרי הלידה – מבחינת בריאות האם והתינוק – טובות יותר בצורה מובהקת אחרי לידת בית, יחסית ללידה בבית חולים, ומספר ההתערבויות הלא נחוצות, שלרובן השפעה שלילית – קטן בהרבה. כל זה כאמור, בתנאי שהלידה עומדת בתנאים מסויימים, שעיקרם – הריון תקין לחלוטין, נוכחות מיילדת מוסמכת ומנוסה ובעלת כל הציוד הנדרש (כולל ציוד ניטור והחייאה), קירבה לבית חולים וזמינות של פינוי בעת הצורך. ומה קורה אם קורה משהו? בשביל זה הקירבה לבית חולים, ואפשרות פינוי. המיילדות מנוסות מספיק בשביל לזהות מצבי סיכון בשלבים מוקדמים מאוד, והן לא לוקחות שום צ'אנס. עובדה. כ- 10% מהלידות שמתחילות בבית מסתיימות בבית חולים, חלק מבחירת היולדת וחלק בגלל בעיה המצריכה התערבות רפואית. בטחתי במיילדת שתדע אם ומתי יהיה צורך לעלות לבית החולים – וכך היה.

נחזור ליום שבת. קצת אחרי שחזרנו מדוד עם האופניים המתוקנות, ירדו המים. בארבע, כבר היו צירים סדירים. בשש, כשהגיעה המיילדת, זה כבר ממש כאב. בשבע ביקשנו מדינה-הודיה הנפלאה, תומכת הלידה שלנו, להגיע למרות השבת. אני לא יודעת באיזה שלב התחלתי לצעוק, ובאיזה שלב הדציבלים התעצמו עוד ועוד. אני גם לא יודעת עד לאן בשכונה שמעו אותם – ואני מנצלת את הבמה הזו כדי לפנות לשכנים - ולשלוח התנצלות מעומק הלב על ההפרעה למנוחה בליל מוצ"ש, על כל מטרד רעש ובעיקר על הדאגה שאולי גרמנו. אני רוצה גם להודות על האיפוק והסובלנות, קודם כל למשפחת עומר (טלית, יורם ואבישי), הצמודים שלנו, וגם לרחוקים יותר. במשך כל התהליך, אחת לרבע שעה, הקשיבה המיילדת לדופק של התינוק בבטן, באמצעות סטטוסקופ מיוחד (דופלר). הכל היה כשורה, עד שבשלב מסויים החליטה המיילדת שהדופק לא נשמע טוב מספיק, וכדאי לעלות – ליתר ביטחון – לבית החולים. בגלל השלב המתקדם, הכאבים החזקים והצירים האינטנסיביים, הוחלט להזמין אמבולנס. וכך יצא, שמה שלא רציתי לדבר עליו מלכתחילה, הפך לידוע לכל. מי שלא שמע את הצעקות, ראה את האמבולנס... מה שכן, בשלב הזה כבר ממש לא היה לי אכפת...

לאחר מספר שעות בבית החולים, בהן המשכנו לנסות ללדת באופן טבעי, הוחלט על ניתוח. בדיעבד, אני שמחה על כל החלטה שקיבלנו במהלך הלידה. על ההתחלה בבית, על ההמשך בבית החולים, ועל הסיום הקיסרי. האמון שלי בלידות בית התחזק, לאחר שחווייתי את שיקול הדעת הנכון של המיילדת. בשעה שש בבוקר, יצא ניר, תינוק חזק, עירני, בריא ו- אם תשאלו אותי – מתוק אמיתי – לאויר העולם. זה לא היה כמו שתכננו, אבל זה היה בדיוק כמו שהיה צריך להיות.

זו הזדמנות להודות לחברי קהילת כפר הנשיא על החיבוק העוטף שאנו מרגישים מאז נולד ניר. טוב להיות כאן.

מיכל, טל וניר אשחר

* ההתחלה נכתבה בבית החולים, וההמשך – השבוע.

החלפת מרכזיית הטלפונים ו"צירי הלידה" העפויים

לכל חברי, תושבי ובני הקיבוץ, שלום

אנו עומדים בפני **החלפת מרכזיית הטלפון הראשית**.
עבודות ההכנה בוצעו כבר היום (יום א' 22.8).
החיבור עצמו יבוצע בימים א'-ב' הבאים כלומר 28-29.8.2011

מטבע הדברים יהיו שיבושים במערכת הטלפונים ועל כן.....
ביום א' הבא (28.8) יחולו במערכת הטלפוניה העיניינים הבאים:

השיבושים המתוכננים יהיו ניתוק קווים לפרק זמן קצר והכוונה לפרק זמן של מספר דקות ועד לשעה לכל היותר.
אם הכל יעבור חלק תתחיל המרכזיה החדשה לתפקד מיידית ובדרך כלל עם אותם פונקציות הקיימות היום

חשיבות מיוחדת לנושאים הבאים!!!

קווים ישירים וקווים מיוחדים של בזק או אחרים, ימשיכו לתפקד ללא הפרעה
מערכות החירום השונות המתפקדות על קווי הטלפון הרגילים, ינותקו אף הם למשך מספר דקות עד שעה
ייתכן והמענה הקולי לא יופעל מיידית. נא לקחת בחשבון.
ייתכנו שיבושים במערכת שעון הנוכחות מעבר לאמור לעיל, לא ברור כרגע

כל זה אמור להסתיים כבר ביום א'
יום ב' מיועד לטפול בתקלות במידה ותהיינה וכן לימוד ראשוני של המערכת החדשה.

אנא האזרו בסבלנות ונעבור את זה כמו שעברנו את פרעה...

בברכה - דוד א. בשם צוות התקשורת

וקרן **Harry & Brenda HBK**

THE GREEN HOUSE

החממה הטיפולית

את הארי וברנדה זכיתי להכיר בשנתם האחרונה בקיבוץ.

כשהארי חלה והתאשפז בבית יונתן, הצניקה לי ברנדה את הלכות להשקות את צצי המורנינג שלהם.

עברו הימים, וחברות נפלאה התפתחה בינינו. מהסקיה עברנו לטיפות, ומטיבוח לשיקוט, ומשם לשתייה של פקצות ופרחים יפים. בימיהם האחרונים בקיבוץ מכרנו פרחים שהצלו והציבו ליכרונות מימים טובים יותר, שרובכם בוודאי לזכרים.

שמי קרן דוידסקו, בת 38, נשואה לרון ואם לנבו בן השנתיים, מתאוררת בכפר הנשיא מלה כארבע שנים, מאננת ומטפלת בבית הסיצודי "בית יהונתן". בשלוש השנים האחרונות עברתי הכשרה והסמכה כמטפלת באמצעות טיפול. המפגש עם הארי וברנדה, והצבודה ב"בית יונתן" מהווים עבורי את מהות הטיפולי.

בימים אלו המשתלה לוכה למתיחת פנים, ולאחר מכן תשמח לארח אתכם.

לכל המצוניינים לקרוא וללמוד על נושא הטיפולי - ניתן לפנות אלי לכתובת - dvidesko1@hotmail.com ואשמח לשלוח חומר בנושא.

היכוננו היכוננו! בקרוב!

ערב שח-תרבות-אוכל

בחסות: אלונת כפר הנשיא | יקב הרי הגליל- יראון

ב- 1 לספטמבר, יום חמישי, בשעה 18:30, יתקיים
במועדון ערב שפונה לכל חלקי הגוף:

- למח: הטורניר השנתי של שח מהיר (בליץ) ע"ש רומן
- ללב: תערוכת עבודות של אמנים ואומנים מהקיבוץ
- לבטן: טעימות בחינם משולחנם של שפים, קונדיטורים ובשלני קייטרינג מקומיים

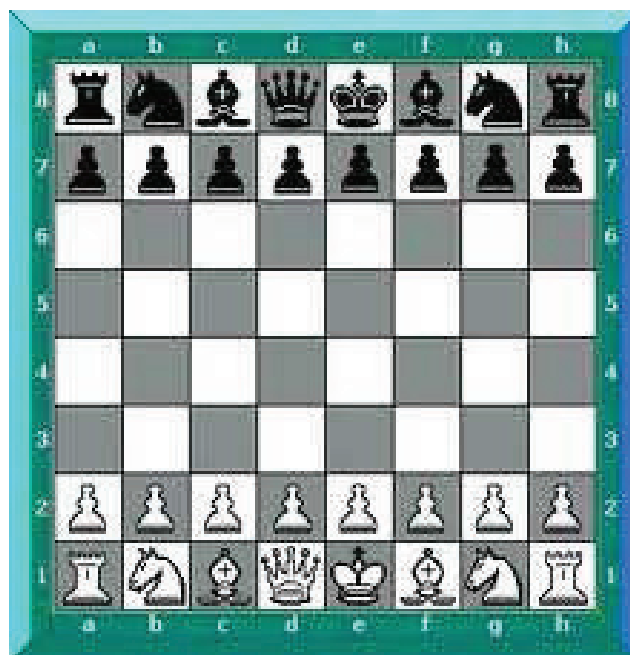
המעוניינים להירשם לטורניר, ואנשי האומנות והבישול המעוניינים להציג את יצירותיהם לציבור הרחב, מוזמנים ליצור עמנו קשר בהקדם!

זהר- 052-8029334

ארז- 050-8487240

או בדוא"ל:

erez@architecture.org.il

לידיעת תושבי האזור,

הנדון: כרטיס רב-קו- הוספת מידע

החל משבוע זה אפשר להצטייד בכרטיס רב-קו של חב' "אגד" גם בצפון הארץ.
 על מנת להצטייד בכרטיס יש לפנות לקופות מיוחדות, שיועדו לכך.
 *אפשר להשיג את כרטיס הרב קו גם ב"אגד" קריית-שמונה.
 בימים ראשון עד חמישי מ 08:00 עד 17:00 וביום ששי עד 13:00.

*מומלץ להוריד מאתר האינטרנט של חב' "אגד" טופס הרשמה,
 על מנת לזרז את הליך הנפקת הכרטיס.

מי שמחזיק בכרטיס רב-קו של חברה אחרת, לדוגמא: "נתיב אקספרס" יוכל להשתמש בו גם בקווי "אגד" ללא צורך בהצטיידות בכרטיס רב-קו נוסף.

בברכה,

יונית קורן
 מזכירת המועצה

העתק: מזכירות הקיבוצים

ספר זכרונות

בוקר קייצי קריר ונעים כמו שאני אוהבת, השמיים כחולים להפליא, רוח קרירה ונעימה מלטפת את פניי.

הילכתי לי בין מצבות קברות החברים, שהיו כאן עימנו ורוחם עדיין כאן. ליד קבר אחד חייכתי ליד אחר הורדתי דמעה ליד זה זכרתי ולשני אמרתי תודה. נזכרתי בחיוך מסויים, במשפט שגור, אמרתי שם משהו שמעולם לא העזתי לומר, שאלתי שאלה מהותית למישהו אחר, ובמצב רוח מאוד מיוחד חזרתי לביתי הבטוח.

מתוך כל המסע הזה, החלטתי שיש להוציא ספר זכרונות. ספר בו ייכתב סיפורו של כל חבר וחברה שנחים שם בבית העלמין שלנו. לכל אחד דף שהוא מעין ת. זהות ותמונה שהמשפחה תבחר לשים. ואז שניים שלושה ארבעה עמודים לכל אחד. בהם רק סיפורים אישיים, (לא הספדים) זכרון של מפגש מסויים אחד, יצירה משותפת. משהו ששווה לזכור. המשפחה תכתוב, אולי גם חברה/טובה. ומי שיבקש כי כך יהיה לו קל יותר - נראיין אותו, כך נעשה.

זוהי מורשתנו, זוהי ההסטוריה שלנו. חובה עלינו וזו זכותנו שיהיה לנו ספר חברים שכזה.

לא ספר הספדים. ספר זיכרון.

את הספר הזה נוציא (בתקווה) בחג המשק הבא, זה של שנת 2012.

ולזה אני מבקשת קודם כל תמיכה מכם. וצוות של חברים להקים את הפרוייקט הזה. בשלב מסויים, קרוב לוודאי, גם גיוס תרומות להבטיח את הוצאת הספר.

אז, מי מוכן להירתם למשימה של הוצאת ספר נוסף, על קיבוץ. ספר על חברים שהיו כאן בינינו ואינם..

שושנה שרק

☆ תודה למי שעבד על הניקיון במרחב בית הקברות, שבהחלט מכבד את המקום ואת שוכניו, וגם את המבקרים..

שֵׁ י רָ ת הַ נוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידינו
שיר התחדשות, בנין ועליה

מן העיתונות

"שלשה שב"חים (שוהים בלתי חוקים) פלסטינאים נפצעו קשה מפגיעת טיל גראד
בשטח פתוח ליד אשדוד"

הילכות התנצלות

שני טיפוסים השתרעו על הקרקע כדי לתפוס מסתור
אחד שיכור כלוט השני סתם חמור...
לפתע פער החמור את פיו
ופנה לשותפו לצרה ולהמולה שמסביב
"אחי אולי תסביר לי אתה כי אני לבד לא מבין
ודווקא אתה במצבך הנוכחי השקוע בגילופין
רואה את הדברים בראייה מפוכחת
האם כולם השתגעו או רק אני נפלתי על התחת..."
טרורירסטים טורקים על סיפון **מרמרה**
מלווים בחבורת עסקנים רודפי פרסום ושררה
הפליגו בהתרסה על גלי הים
ולשמחתנו ומזלינו - חטפו כהוגן כגמולם
והנה התוקפן שמשטחו יצאו אלו המחבלים
מתעקשים ודורשים לראות דווקא אותנו מתנצלים...
רואים זאת המצרים מעבר לגבול
ומאוד מוצא חן בעיניהם התעלול
וכשמחבלים משטחם באים להשמידו
פוגעים והורגים בטובי אנשינו
ותוך כדי קרב גם פוגעת האש
לא רק באלו שאת נפשינו יצאו לבקש
אלא גם בחיילים המצרים שהיו אמורים להלחם נגדם
וכבר עלינו יוצא קצפם וזעמם
ודווקא מאיתנו הם תובעים את עלבונם
ותובעים התנצלות ותשלום פיצויים
כמובן מאיתנו הקורבנות, ולא מהמחבלים התוקפים

ואנחנו כמו בגלות ישר מגמגמים ומתבלבלים
 ותיכף מיד מבקשים סליחה ומתנצלים
 חלילה לא להרגיז את הגביר או הפריץ
 שמא תבער חמתו ויתחיל להרביץ
 ולכן בל נתפלא אם גם אותם שב"חים שנפגעו מאש אחיהם במקרה
 יתבעו מאיתנו פיצויי על שלא הענקנו להם מקלט מחסה
 אפילו אני אישית שנפגעת בלי די
 נאלץ להתנצל בפני עורכי דין וחברות ביטוח שנשארתי חי...|
 ואולי עוד אפילו יתבעו אותי, שבשעתי הקשה
 "נטשתי" את משמרתי בשער ללא בושה...
 האם הייתי צריך לבקש סליחה על מה שלי נעשה???

השיכור מקשיב כל העת ומהנהן בראשו
 לו היה לו משקה היה מציע גם לחמור להטביע בכוס את יאושו
 אבל במקום לפתוח בפרשנות מלומדת והסבר
 פונה אל ידידו החמור וכך לו הוא אומר:
 "אחי אתה אולי שוכח
 אני, לצערי, בעוד שעה או יומיים אתפכח
 אבל לך ולשכמותך שום דבר לא יכול יעזור
 כי בסוף תמיד: **חמור נשאר חמור...**"

אבי

הפינה הויזואלית

א"י...יא...יא... אוי ויי זמיר!! עד שהותיקים סקלו את האזור ועכשיו מפזרים מחדש את כל הבולדרים!?

טוב.... כל זה לטובת הלולים החדשים. ככה זה בקידמה
משתמשים בסלעים של 1948 !

דוד אלמן

שבת שלום

The Village Voice 26.08.17
Kfar-Hanassi-Israeli Style
Vol 1 - #17

We sadly announce the death of our great friend,
Harry Smith Z"l, in England.
Deep condolences to wife, Brenda, and all the family.

Village News: Next Monday the Hebrew month of Alul begins. This is the month for show charity and begin to ask for forgiveness from those who we feel we've wronged over the year. This is also the traditional time to check our door posts (Mezzuzot) and the Torah scroll and look for ways to make the coming New Year a better one....not to mention cleaning house again (figuratively and literally).

From the start of Alul and 'till the end of Yom Kippur, forgiveness is sought from one and all, while the more orthodox amongst us also actually go to synogogue every morning as proscribed. You can even hear the sound of the ram's horn (shofar) being blown. Let's just make it through this next period in peace and security...which is getting harder to achieve, if you listen to the news.

Asher Reubanov has joined the army now. Let's wish him well, hope he is safe and finds the new framework satisfying.

Kim Kaplan has also been drafted and we hope that she, like Asher, will also find satisfaction in her new status.

Speaking of the army, we also have three soldiers in Officers training: Galil Rosenkrantz, Ido Gershman and Yoav Harris (Hadassa's son). Galil is almost finishing his course while Ido and Yoav are at the beginning of theirs. We can all be proud of them and hope they will successful in whatever they do.

There were a few parents who also helped the councillors organize the KH camping experience and we owe them a debt of thanks: Yochai Wolfin, Rafi Frank, Udi Agam and Sharon Carmi. Also thanks to parents Emek Yitzhaki and Yuval Jackson for their mouth watering culinary expertise.

The traditional water floatilla in Lake Kinneret is going on now and we hope to have names and activity lists by next week.

The regional council organized any number of water activities, including sleep outs on the beach, for children from the middle and high schools (7th to 12th grades). Sometimes it feels like it would be great to go back to that age for just a few days...!

It seems like we just finished with the Bar-Mitzvah class and here starts another one. This years list of children going into 7th grade are: Moran Collins, Eli Reubanov, Edith Gluck, Michaela Tenna, Lehi Rosenkrantz, Nitan Berger and Etti Cohen-Ne'eh. We wish them well in their new school and know we'll be hearing more about their activities during the coming year.

Hadar Basso has just finished her National Service helping out in a kindergarden in Hatzor. She also spent another two weeks helping out in Shaked kindergarten here before going on a weeks vacation in Tiberius with other special needs children. When she returns she will have an additional years schooling as she finds her way in the world of special needs people.

The new first graders are getting ready to go out to school too. We have: Shani Kaplan, Eden Sharabi, Shoni Tikochinski, Eden Goodman, Emma Collins and Hila Weissbecker - all of the Yarkon Class. We hope they find school interesting and yes, fun too!

But, as the new school year is about to begin, Merav (Amar) & Andy Balwin and their children had to pack up and head back to England. They'll be back to visit grandparents Tootsie and Jackie as soon as they are able.

Erez Merav made a quick trip to Italy to meet Alison and pick up son, Isaiah, to bring him back to Israel for a visit with his grandparents: Yael Merav, Shulamit and Johnny Frank.

Diane Nymark also had to bid farewell to her grandchildren too: Hadassah, with her husband and Shalev. When children are scattered all over the world we have to wait for each visit or trip to see them.

Rosa (Shosh) Epstein has just returned from her visit to the USA where she visited children, grand children and even a great-grandchild! Granddaughter Claire and her husband accompanied Rosa back home, as did ex-DIL, Grace. Rosa's getting over her jet lag and we'll see her sailing around the kibbutz soon.

Now that school is getting nearer, the 12th graders get ready to go to Poland to get to know the area of the Holocaust up close and personal. The children going this year are: Golan Rosenkrantz, Gili Carmi, Hadas Weissbecker, Amit Dadush, Mia Tenna and Lapid Bar-David. We hope they learn useful things about the world and come back with greater understanding for this dark period of history.

The Galilee Parliament will meet this Saturday night at the Meister Winery. Details with Ori Ganani.

We have a family of new residents: Shachar and Alon Mizrachi and their three children. They are renting while their house in the new neighborhood is under construction. We hope they find their way amongst us and like it here.

The B&B is operating with full occupancy nowadays and in order to feed the hungry masses, Simcha has been preparing meals in the Pre-Army dining room while we wait for the new group to show up.

Bat-El Rosenkrantz will find herself eating breakfast in Acco - where she is going to work with a pre-army group as part of her years service before the army. What we do know is that the souk in Acco has lots of interesting food!

There's a new exhibition in the Gallery in Ayalet Hashachar which crosses the dividing line of the plastic arts: Shoni Wallach and Sara Marcuson are both represented there.

Last week we were without phone lines for a while. This time it wasn't our nearest and dearest neighbors causing problems, but one of the Bezeq workers who forgot to inform us that they were doing maintenance work on the lines. Just as Bezeq does maintenance on the lines, it's time for us to do maintenance on our lives and get into the groove before the New Year. We hope you have a good Shabbos and remember: a kind word goes a long way.

Shabbat starts Friday at 18:43 and ends Saturday night at 19:50.
This weeks Torah portion is: Re'eh - Deuteronomy 11:26-16:17.

Shabbat shalom and have a good month!

Shabi Mizrachi

Commemorations:

27.08.84	Steve Ben-Yosef	באס תשמ"ד	כ"ט
14.08.88	Bernie Dov Marks	באלול תשמ"ח	א'

Anniversaries:

02.09	Karen & Michael Ehrenberg Emanuela & Yariv Primost
03.09	Mary & Gideon Neveh Margalit (Samberg) & Eran Shachar Ayelet (Wagner) & Oshrie Azran

Birthdays:

29.08	Keren Jackson Rina (Lupow) Kerem	30.08	Dori Ben-Chanoch Shachar Eder - granddaughter Doron Merom
31.08	Ein-ya Nir Aviv Golan - great grandson	01.09	Sagiv Steiner Rueban Menzagorski -grandson Rom S. Eden - Flink-Jackson grandson
02.09	Yossi Lippa Shimon Pinkus Andrew Easton Dina Mimran - Nemenov g/daughter Shaked Mimran - Nemenov g/daughter Niria Kahana - R. Cohen grandson Elliot Cina - grandson Etti Ben-avraham - S.Hatzor great granddaughter	03.09	Dorit Tzahor Amir Golan - grandson Eden Nemenov - Sharek/Nemenov

NOTICES

An English language version of the phone book will be in print shortly. It will NOT have all the kibbutz phone numbers - but will have branches, family members, and emergency numbers for all the English readers. If you have special requests for numbers to be included, please contact Shulamit Frank. LOOK FOR IT SOON!

To all the team, councellors and others, who for two weeks helped make the KH camp one of the best ever: we the parents want to thank you! You showed how responsible you were and how much pride you took in doing the job well and our children had a wonderful time. Thanks again!

Gabi and Raanan Tenna - in the name of ALL the parents

In the not too distant future we will be changing the main telephone terminal. Preparatory work was done on Sunday 22.08 but actually hooking up the new cables will be done on Sunday/Monday 22/08-29/08.

Therefore, lines will be down from time to time on Sunday 28/08 for various time periods ranging from minutes to an hour...or more. If all goes well then the new terminal will begin to work immediately, with all the same functions that we have now. However, the emergency lines will be out for what we hope is only a matter of moments. There is also the possibility that the answering service will not function immediately and perhaps also the time clocking for working people.

Tuesday is being reserved to run in the new system and repair anything that needs repairing. Please be patient!

David Ellman and his team

THE GREEN HOUSE

Brenda & Harry (Z"l) Smith started up the Green House as part of their contribution to Israel in general and especially KH. Since their return to England, Keren Davidesco has taken over the Green House and it has undergone a renovation. Keren has done training as a gardening therapist for working with an aging community and now the place will be open for people who are interested in actualizing their gardening skills.

Keren can be contacted directly at: dvideskol@hotmail.com She will be glad to send you information about the project.

For those not in the know: Keren, husband Ronen and 2 year old son Nevo have lived here for the past 4 years and she also does work in Beit Yonatan involving plants and gardening.